

HÄRÄNTAPPOASE

Jakso 8: *Kotiin ei voi palata*

Versio 3
31/03/2020

kirjoittanut
Oskari Sipola

perustuu
Anna-Leena Härkösen alkuperäisromaaniiin

(c) Welhofilmi 2019-2020

oskari@welhofilmi.fi

NOPEITA, VÄLÄHDYKSENOMAISIA UNIKUVIA:

Pekka seisoo pakettiautonsa edessä, tulen lieskat nousevat hänen takaansa.

PEKKA
Tervetuloa kotiin!

Taala nauraa, laskee kätensä Allun reidelle--

Parivuotias Allu äitinsä sylissä. Marketalla on kaulaa ja olkapäätä peittävä lohikäärmensuomuja kuvaava tatuointi--

Allu-lapsi siirtyy ISÄNSÄ (34) syliin. Isällä on vahvat kädet, kiiltävä musta tukka.

ALLUN ISÄ
Sun vikasi Allu, sun vika, että haluat aina tulla ehjänä ja lähteä ehjänä.

Torvenkylän raitti illan hämärässä.

KERTTU (V.O.)
Mä oon menettänyt yhen kokonaisen ihmisen.

Allu avaa silmänsä. Katse tarkentuu--

Huoneen ikkuna on auki. Linnut laulavat sisäpihalla. Jostain kauempaa kuuluu ratikan kirskuntaa kiskoilla.

Seinillä aiemmin olleet julisteet ovat poissa. Huone tuntuu tyhjältä.

Allu vilkaisee refleksinomaisesti puhelintaan. Häntä ei ole kaivannut kukaan.

Allu kääntää kylkeä, hautaa päänsä tyynyyn.

Allu astelee paitasillaan, hiukset sekaisin, tyhjässä asunnossa. Marketta ja Pekka ovat reissussa, huonekasveissa on ohjeistavia post-it-lappuja:

Kastele kerran 1vk

Kastele joka kolmas päivä

Älä kastele!!!

Allu hieroo silmiään, yrittää yhä herätä.

Ruokapöydällä on iso kirjekuori, jonka päällä jälleen yksi post-it-lappu jossa lukee vain *ALLU*.

Allu avaa sen. Papereissa on infoa: Allu on hyväksytty Resson lukioon. Aloituspäivä on torstai 13.8.2020. Papereissa on syysloman, koeviikkojen ja joulujuhlan päivämääriä, Allu selailee niitä välinpitämättömänä.

Kännykkä piippaa. Viesti Taalalta--

Onks muija stadis jo?

Allu huokaa, miettii hetken vastaamista.

Kirjoittaa sitten: *uus puhelin who dis?*

LEIKKAUS:

HÄRÄNTAPPOASEEN TUNNARI

804 EXT. KALLIOT - PÄIVÄ

804

Taala repii olutsixpackin muoviva auki sormillaan, nappaa ensimmäisen tölkin ja sihauttaa sen auki. Ojentaa avatun packin Allulle.

TAALA

Rahat loppu sit viikon kolme alus
ja en mä mitään vitun töitä saanu
ku en puhu saksaa ja oon
alaikänen. Nii se reissu loppu
siihen vaik mietin kyllä et jos
olis sit tehny pimeesti jotain...

Allu saa packista ulos oluttölkin, jonka avaa ja hörppii satunnaisesti huikkaa.

ALLU

Myyny huumeita?

TAALA

Nii, esimerkiks.

Taala hymähtää, Allu ei sano mitään. Tulee hiljaista.

TAALA (cont'd)

Sori hei-- siitä, kun mä... se
viesti, mä olin kannis ja--

ALLU

Keskellä päivää?

Taala kohauttaa olkiaan--

TAALA

No Berliini hei, kyl sä tiiät...

ALLU

Toi on niin... paskaa, et sä pyydät anteeks jotain mistä sä et oo yhtään pahoilllas. Jos mä oisin yhtäkkii innostunu ni sä onnittelisit ittees hyvin valitusta strategiasta. Et niinku, oo kusipää, mut oo sit sillee ylpeesti, äläkä esitä jotenki katuvaan kun et kuitenkaan oo.

TAALA

(nauraa)

Ihan vitun hyvä nähä sua Antero!

ALLU

Toi Antero on väsyny juttu. Mun nimi on Allu.

Allu katselee tyhjää puistoa ympärillään, Taala hymähtää hermostuneena ja epätietoisena.

TAALA

Aha. Mites Alpo?

ALLU

Ei.

Kun Allu ei vieläkkään lähde Taalan meininkiin mukaan, hän tuhahtaa ja lähtee kuselle kauemmas. Allu jää istumaan mietteliäänä.

805 EXT. PUISTO - MYÖHEMMIN

805

Ryhmä nuoria TYTTÖJÄ istuu iltaa puistonurmella boomboxin soittaessa biittiä, kun Allu ja Taala kävelevät heistä ohi. Taalan silmissä syttyy--

TAALA

Allu, kuvaa mua!

Allu hätkähtää, Taala on jo menossa. Hän loikkaa keskelle tyttöjen rinkiä ja alkaa jorata biisin tahtiin. Allu kaivaa puhelimensa ja kuvaa sillä, kuten käsky kävi.

Tytöt nauravat Taalan sekoilulle, joku muukin kuvaa häntä. Allun takaa, puskapissalta palaten, ilmestyy TUMMA TYTTÖ. Hän pysähtyy Allun kohdalle.

TUMMA TYTTÖ

Onks toi sun kaveri?

Allu lakkaa kuvaaamasta--

ALLU
Valitettavasti. Ootsä tossa
porukassa?

Tumma tyttö nyökkää. Allu vilkaisee takaisin tyttörinkiä kohti, nyt huomaa ensi kertaa: selin häneen, hiukset täsmälleen kuin Kertulla. Allu pysähtyy.

TUMMA TYTTÖ
Onks teillä suunnitelmia?
Halutteko jäädä hengaa meidän
kanssa. Mun nimi on Milla, muuten.

Milla ojentaa kätensä. Allu ei tartu siihen.

ALLU
Mä oon suuntaamas himaan ihan
just. Mut ehkä Taala halua jäädä.

Allu nyökkää Taalan suuntaan, joka kompastuu juuri jalkoihinsa yrittäessään liian monimutkaista koreografiaa.

TUMMA TYTTÖ
Harmi. Ois ollu kiva jutella.

Allu pakottaa pienen hymyn vastaukseksi.

806 EXT. ALLUN KOTI - ILTA

806

Allu ja Taala kävelevät hiljaisuudessa, Taala hieman edellä koska Allu jättäytyy koko ajan taaemmas, jolloin Taala hidastaa ollakseen Allun kanssa taas rinnakkain.

Kunnes Allu pysähtyy. He ovat hänen kotitalonsa edessä.

ALLU
Noni, nähään.

Allu on liikahtamassa pois--

TAALA
Hei. Et vittu lähe mihinkään
ennenku selität että mitä tässä--
siis onks tää nyt niinku, siitä
kun mä silloin kentällä lähin vähän
sekoilee... siis sori siitä, mut
eiks me nyt, tai mä haluisin vaan
et kaikki olis niinku ennenki?

Taalan kasvoilla vilpittömyys, Allu pudistaa päätään--

ALLU
Taala. Ei mikään oo niinku ennen.
Ootsä tosissas?

TAALA

Mitä siellä Korvenperällä oikeen tapahtu? Sä oot ihan... jotenki niinku eri tyyppi. Sul ei oo vittu huumorintajua enää!

ALLU

No ehkä ei oo! Tai sit sä et vaan oo hauska, ootko miettiny sitä?

Taala repeää nauruun. Allulle riittää, hän lähtee kävelemään kotia kohti. Taala juoksee perään.

TAALA

Kerro ny, hei-- kerro totuus. Sulla on joku maajussi. Sä oot rakastunu... Onks sillä nimeä?

Allu päättää vain sanoa sen--

ALLU

Kerttu.

Taalan silmät laajenevat--

TAALA

Ei vi-- siis! Tää niin selittää, siis sä oot iskeny jonku hilma maitotytön!

Taala nauraa epäuskoisena päin Allun naamaa.

TAALA

Eeei helvetti, Antero, oisit kertonu mulle et sä oot lebiaani, come on, ois säästäny meiltä molemmilta vaivaa--

Allu kääntyy päin Taalaa, pysähtyy niin äkisti että Taala meinaa törmätä häneen.

ALLU

Tää ei *selitä* yhtään mitään. Vaik sä Taala olisit viimeinen ihminen koko maailmassa mä en lähtis sun messiin. Itse asiassa--

Puhuessaan Allu on tajunnut--

ALLU (cont'd)

Mä en haluu ees olla sun kaa missään tekemisissä.

Allu nostaa keskisormensa, vie sen aivan Taalan nenän eteen, lähtee sitten sisään. Taala on hölmistynyt hiljaiseksi.

808 INT. ALLUN KOTI. ALLUN HUONE - PÄIVÄ

808

Wordin kirjoitusnäky, kursori välkkyi. Tekstiä alkaa ilmestyä ruudulle:

Kirjastoauton kuskin myymä viidentoista euron röökiaski jäi tiskille, kun jonoon ilmestyi maailman kaunein tyttö.

Hän sanoi, että tarvitsen paremman valeasun. Ilman sellaista hän näki suoraan lävitseni, ymmärsi minusta kaiken, paitsi sen, miten en ollut lainkaan valmis kohtaamaan jonkun hänen kaltaisensa.

Allun kännykkä värähtää pöydän pintaa vasten. Allu poimii sen; viesti on *Torvis crewi* -ryhmässä, ensimmäinen sitten autiotalon tapahtumien.

Vuokko kirjoittaa *Tarkistin että meille voi tänään tulla!!* ja perään emojiä; sydän, viinilasi, aurinko.

Allu nostaa kulmakarvojaan--

Heti perään värähtää toinen viesti: *oho sori väärä!!*

Kanava hiljenee jälleen.

Allu katsoo puhelintaan, hymy leviää hänen kasvoilleen. Häntä alkaa naurattaa.

809 EXT. ALLUN KOTI. PARVEKE - MYÖHEMMIN

809

Iltta-aurinko valaisee ympäröivät rakennukset, Allu polttaa tupakkaa. Hänellä on puhelimessaan valmiina Rutasen numero. Jossain kirskuu ratikka.

Ottaa vielä hatsit ja painaa sitten numeroa.

Puhelin tuuttaa kerran... ja toisen.

RUTANEN (V.O.)
(puhelimessa)
Allu! Moi!

Allu huvittuu innostuneesta vastaanotosta.

ALLU
Moi. Mitäs... miten siellä?

RUTANEN (V.O.)
Joo... no määhän en oo itekkään siellä tilalla enää, oon nytte täällä kotona Oulussa.

ALLU
Aijaa, okei.

RUTANEN (V.O.)

Joo, tulin kotio ku Svanten piti mennä taasen sairaalaan pariiksi päivää, sillä syrän oli taas jotenko huonona. Ja hommat oli hoidettu niin en mää sitte jääny sinne Lahjalle taakaks.

Allu huojentuu, tumpaa tupakkansa.

ALLU

Ootsä kuullu Kertusta mitään?

Toisessa päässä linjaa tulee hiljaista.

ALLU (cont'd)

Rutanen?

RUTANEN (V.O.)

No, en mää oikee. Ku sen jälkee ku sää lähit nii Anni pisti sen oikeen kunnolla lukkojen taakke. Se oli jostain saanu sitte varmaks tietää että teillä oli jottain juttua ja se ei sitte ottanu sitä hirveen hyvin.

Allu sulkee silmänsä. Tajuaa olleensa se lähde, josta Anni oli saanut epäilyksilleen varmistuksen.

ALLU

Joo. Mä kerroin sille.

RUTANEN (V.O.)

Mitä sää sanoit?

ALLU

Mä kerroin sille vahingos.

RUTANEN (V.O.)

Jaa. No ei tainnu olla hyvä idea.

Allu pudistaa päätään. Häntä alkaa itkettä.

RUTANEN (V.O.) (cont'd)

Allu?

ALLU

(pidättelee itkua)

No?

RUTANEN (V.O.)

Oot sää ihan kunnossa siellä hesoissa?

Allu niiskaisee, kokoaa itsensä--

ALLU

Oon mä. Kiitti Rutanen, pistetään viestii.

Allu lopettaa puhelun kuuntelematta Rutasen vastausta.

810 INT. ALLUN KOTI. ETEINEN - ILTA

810

Allu vetää takkia päälle eteisessä, hän on laittanut parempaa päälle.

Eteisen nurkassa ovat Marketan ja Pekan matkalaukut, niiden vieressä kauluspaitainen Pekka vetää kenkiä jalkaansa ja juhlavasti pukeutunut Marketta odottelee.

Allu kääntyy, ja yllättäen Marketta silittää Allun poskea ja hymyilee, Pekan astuessa jo taustalla rappuun.

Allu hätkähtää elettä, mutta ei torju sitä.

811 INT. HIENO RAVINTOLA - ILTA

811

Puolityhjässä ravintolassa Marketta, Pekka ja Allu istuvat pöydässä jonka äärellä tarjoilija on juuri antamassa juomia heille; vanhemmille viinit ja Allulle alkoholiton olut.

MARKETTA

--ja silloin kyllä huomattiin että kulkukoiria ei kannata ruokkia nudistirannalla! Vai mitä, Pekka?

Pekalla on suu täynnä leipää.

PEKKA

Joo, olihan se--

Allu katsoo äitiään, hämillään tämän tarinasta.

MARKETTA

(Allulle)

Sinäkin oot päässyt sieltä työleiriltä pois, on varmaan helpotus.

Allu nyökkää, mutta ei sano mitään.

MARKETTA

Lahja sanoi tänään ku soitettiin että hienosti olit sopeutunut ja töitäkin teit ahkerasti. Mä oon oikeesti ylpeä susta Allu, sä hoidit tän tosi hyvin. Kiitos.

ALLU

Joo kiitti... Sanoko se mitään siitä Svantesta?

Marketta hämmentyy--

MARKETTA

Niin, sairaalassahan se taas, mutta parempaan päin.

ALLU

Okei, hyvä.

MARKETTA

Ei niistä ollu enää sitä tilaa pitämään. Parempi näin.

ALLU

Senkö takia sä halusit mut kotiin?

Marketta katsoo Allua merkitsevästi.

MARKETTA

Niin. Minkä muun sitten?

Allu tajuaa. Hän hymähtää ja hörppää sitten olutta mietteliäänä.

ALLU

Ei minkään...

Marketta jää katsomaan Allua, yrittäen tulkita äskeistä keskustelua. Pekka huokaa ääneen, hän ei ole kuunnellut.

PEKKA

Se on sitte loma loppuillaan.

MARKETTA

Taasko sä mietit sitä pakettiautoa?

Pekka nyökkää--

PEKKA

Joo. Kotona vilkuilin tota postia läpi, ja siellä oli vakuutusyhtiön päätös. Kyllä ne sen korvaa, mutta hirvee homma tässä nyt hankkia kaikki ja sopia keikat uusiksi...

Allu laskee oluen pöydälle. Yhtäkkiä kaikki on selvää.

ALLU

Pekka...

Pekka ja Marketta kääntyvät katsomaan Allua. Allu katsoo pöytää, vetää henkeä, nyt mennään--

ALLU

Me pöllittiin Taalan kanssa se paku. Mä ajoin sitä ja kolaroin, ja sit Taala sytytti sen palon.

Allu nostaa katseensa. Marketta ja Pekka eivät näytä raivostuneilta, eivät oikeastaan edes yllättyneiltä.

MARKETTA

Miksi te niin teitte?

ALLU

En mä tiiä. En mä halunnu sitä polttaa, mut... Meitä-- tai, no, mua jotenki vitutti se... tai kaikki, niinku...

(Pekalle)

Sun ilme siinä pakun kyljessä, ja sit vaan ylipäätään...

Allu katsoo taas pöytään, sulkee silmänsä--

ALLU

(nopeasti)

Et sä oot mutsin kanssa. Mut ei se oo sun vika ja mä olin vaan vitun tyhmä. Anteeks. Mä oon tosi pahoillani.

Pekka vetää henkeä äänekkäästi, juo huikan viiniä.

PEKKA

Niin. No se ei ollu kyllä kivasti tehty. Eikä fiksusti.

ALLU

Ei.

Marketta tarkastelee lastaan, pohtii.

MARKETTA

Mitä sun mielestä pitäis tapahtua nyt? Mikä olis oikea tapa meidän suhtautua tähän?

ALLU

No mä voin mennä poliisille ja tunnustaa... en usko et Taala tulee mukaan, mut...

PEKKA

(epäuskoisena)

Voitto Taalanen? Niin mukava poika, ei ois ikinä uskonut...

Allu katsoo äitiään hämmentyneenä. Marketta hymyilee takaisin, pudistaa päätään; *anna olla*.

MARKETTA

Ei me sitä toivota että sulle tulee tästä rikosrekisteri.

ALLU

Mitä sitte?

MARKETTA

No Allu, mä voin tunnustaa tässä nyt sitte samalla että tätä mä epäilin kyllä alusta asti. Teillä kahella on vähän niinku sellainen meininki että tyhmyys tiivistyy.

Allu yllättyy--

MARKETTA

Nii sitten ku Lahja soitti, niin minä olin se joka tätä kesää Torvenkylällä ehdotti. Aattelin että teille tekis hyvää olla hetki erossa toisistanne.

Allu on vaikuttunut.

ALLU

Nyt mutsi, pakko sanoa, toi on todella taidokasta manipulaatiota. Mä en tajunnu että susta on tohon.

MARKETTA

Hei, Alexandra, älä opeta äitiäs nussimaan. Minä oon manipuloinu ihmisiä kun sinä et ollu vielä ees pilke mun silmäkulmassa.

Allu repeää. Pekka hymähtää mukana.

ALLU

Okei... Pekka. Mitä mieltä sä oot? Mitä mä voin tehdä?

PEKKA

Oon kyllä Marketan kanssa samaa mieltä... että ei tästä mitään rikosrekisteriä kannata ottaa ristiksi, vaikka olihan se siis rikos. Siitä ei kahta sanaa.

Allu nyökkää, katsoo taas pöytää häpeissään.

PEKKA

Mutta heittäköön se meistä ensimmäisen kiven joka ei nuorempana jotain tyhmää... Tai no, en kyllä ihan noin tyhmää--

MARKETTA
(keskeyttää)
Kulta.

Pekka kokoaa ajatuksensa.

PEKKA
Niin. Joo. En nyt osaa tästä suorilta vastata mutta sen verran nyt ainakin että oot arestissa koulun alkuun, ja mietitään sitten yhdessä, että miten edetään.

ALLU
Joo. Hyvä.

Tarjoilija saapuu pääruokien kanssa, asettaa ensimmäisenä kasvispizzan Allun eteen.

ALLU
Kiitos.

812 INT. / EXT. ALLUN KOTI. ALLUN HUONE / KATU - YÖ

812

Pimeässä huoneessa, pelkän lukuvalon keilassa Allu makaa sängyssä peiton alla. Kännykkä värähtää.

Allu vilkaisee sitä; Taalalta jälleen viesti, joka liittyy notifikaatioiden jonossa kymmeneen aiempaan viestiin, ja neljään vastaamattomaan puheluun, joihin Allu ei ole reagoinut yhteenkään.

FLASHBACK: Allu ja Kerttu seisovat autiotalon pihassa.

Allu tarttuu Kerttua vyötäröltä, hautaa nenänsä tämän hiuksiin.

Kerttu kääntyy, puraisee Allua yllättäen korvolehdestä. Allu sätkähtää. Kerttu hymyilee, näyttää hampaitaan.

Ikkunalasista kuuluu kolahdus ja Allu hätkähtää takaisin todellisuuteen.

Kuuntelee tarkemmin--

Toinen kolaus. Allu hyppää pois peiton alta, kävelee katsomaan.

ALLUN POV: Alhaalla pihalla seisoo Taala, kädessään kolmas kivi. Hän pudottaa sen, osoittaa puhelintaan.

Allu tuhahtaa, kaivaa puhelimensa esiin ja avaa vihdoinkin Taalalta tulleet viestit. Uusi kilahtaa samalla hetkellä, se on ääniviesti.

TAALA
(puhelimesta)
Pekka soitti mun mutsille!

Allu kirjoittaa vastauksen: *Mitä se mua likuttaa.*
Lähetää.

Kadulla Taala lukee viestin, puhuu sitten puhelimeen hetken Allun katsellessa, lähetää. Viesti kilahtaa.

TAALA
(puhelimesta)
*Sun pitää sanoa Pekalle et sä et
ollu tosissas, tai niinku-- mun
mutsi heittää mut pihalle!*

Allu tuntuu hetken harkitsevan tätä tietoa... kirjoittaa sitten vastauksen.

*Sunki kannattaa nyt vaan tunnustaa ja kohdata seuraukset.
Mutsi ja Pekka ei halua kertoa poliisille, ollaan siitä
iloisia. Jätä mut rauhaan.*

Lähetää. Alhaalla Taala lukee viestin, katsoo ylös kyyneliä silmissään ja puhuu puhelimeen. Viesti saapuu.

TAALA
(puhelimesta)
*Mä oon sun frendi. Sun ainoo
frendi! Sä et voi tehdä näin.*

Allu nostaa puhelimensa ikkunaan, varmistaen että Taala näkee, ja kytkee siitä virrat pois. Hän vetää verhot kiinni, sammuttaa valot.

Taala jää kadulle seisomaan.

MARKETTA (V.O.)
Mistä päin Kokkolaa se asunto oli?

814 INT. ALLUN KOTI. OLOHUONE - PÄIVÄ

814

Allu istuu ruokapöydän ääressä, räplää muka puhelintaan, mutta oikeasti kuuntelee sohvalta puhelimeen puhuvaa äitiään.

MARKETTA
Niin justiin, no siitähän pääsee
kivasti kaikkialle...

Marketta naurahtaa.

MARKETTA
Aivan, juu.

Puhelin unohtuu kun Allu jää katsomaan äitiään.

MARKETTA

Eihän sitä voi rahalla tietenkään
korvata mutta on se rahaki sitte
tärkeitä, niin...

Marketta vilkaisee Allun suuntaan, tajuaa Allun
kuuntelevan.

MARKETTA

Kuule Lahja, toi Allu haluais
varmaan jutella myös ihan hetken.

Allu vilkaisee nolona äitiään, kiinni jäi. Marketta
hymyilee, antaa puhelimen--

MARKETTA

Svante on päässy sairaalasta.

Allu hymyilee myös, nostaa puhelimen korvalleen--

ALLU

Moi Lahja.

LAHJA (V.O.)

(puhelimessa)

Heipä hei Allu, mitäpä sinne
pääkaupunkiin kuuluu? Ookko sää
koulun alusta innoissasi jo?

ALLU

En oo, mut kiitos. Teille löyty
sitte asunto Kokkolasta? Tossa
jotain kuulin ku äiti sano...

LAHJA (V.O.)

Joo löyty joo, oikein kiva, siinä
on mukava olla, ja turvallisempi
kun on Svantelle lääkärit lähellä
ja näin...

ALLU

Mites Tauno?

LAHJA (V.O.)

No siinähan tuo, sekin asuntoa
ettii ja pakkailee...

Lahjan ääni vaipuu pois. Puhelun toisesta päästä kuuluu
nyyhkäisy.

ALLU

Lahja?

LAHJA (V.O.)

Niin?

ALLU
Kiitos että mä sain olla siellä.

Lahjan nyyhkytys kuuluu nyt selvemmin.

LAHJA (V.O.)
Voi rakas lapsi... ole hyvä.
(vetää henkeä)
Mää olin niin ilonen että sää
tolleen löysit täältä paikkas,
että teillä Pasin kanssa meni
yksiin niin hyvin, ja Kerttukiin,
onhan sekin ihana asia, nii ja
hääki on nyt siellä Helsingissä ja
varmaan sinua näkkee ja--

Allun ilme muuttuu salamannopeasti--

ALLU
(keskeyttää)
Lahja, sori-- Lahja! Mitä sä
sanoit just? Kertusta?

LAHJA
(hämmäntynyt)
Nii, että hää on siellä
Helsingissä siskonsa luona
nyttten... eikö oo sinulle
soittanut?

Allun sydän lyö yhä nopeammin, hengitys tihenee--

LEIKKAUS:

815 INT. ALLUN KOTI. ALLUN HUONE - HETKEÄ MYÖHEMMIN

815

Allu lähettää Rutaselle viestin: *Kerttu stadissa??*

Hän kävelee huonettaan edestakaisin, katselee ulos
ikkunasta, yrittää päättää mitä tehdä--

Rutanen vastaa: *En tienny!! Ei siitä oo kuulunu*

Allu paiskaa puhelimen sängylleen, on kuin olisi saamassa
paniikkikohtauksen.

HETKEÄ MYÖHEMMIN: Allu on avannut kannettavansa ja tutkii
Facebookia, jossa haku on tuottanut 32 ihmistä nimellä
Niina Hurme. Kertun siskon kasvoja ei näy, muutama
profiilikuva on kukista tai koirista, niistä ei voi
päättellä mitään.

Allulla on puhelin kädessään, Instagram auki, siellä haku
Niina Hurmeen nimellä tuo eteen profiilin, jossa on tutut
kasvot kuvassa, mutta profiili on yksityinen. Allu pyytää
päästä sen seuraajaksi.

Puhelin lentää takaisin sängylle, Allu istuu jälleen läppärinsä ääreen, alkaa availta mystisiä profiileita Facebookista.

Jalka väpättää pöydän alla kun Allu klikkailee--

Ensimmäinen profiili on tyhjä arpa, julkisena vain pari kuvaa. Syntymäpaikkakunnaksi on merkitty Joensuu, Allu palaa takaisin hakusivulle.

Seuraava profiili on täysin julkinen, ja selaamalla vähän alaspäin Allu törmää kuvaan jossa vanhempi nainen pitää sylissään kahta lastenlasta. Kuvatekstinä on *Rakkaat kylässä!* Allu klikkaa takaisin hakusivulle.

Hän poimii taas puhelimen sängyltään, mutta Niina Hurme ei ole ehtinyt minuutissa hyväksyä seuraamispyyntöä. Puhelin pois.

Allu klikkaa seuraavaa profiilia. Kuvana on punaherukkapensaasien kukinto, ja Allu pysähtyy--

FLASHBACK: Allu kaatuu Kertun pihamaan marjapensaaseen. Pensaas läpi Allu näkee Kertun--

KERTTU

Ooksää marjavarkaisissa Allu Korva?

Allu havahtuu kuvitelmaansa, selaa alaspäin profiilia. Alempana näkyy julkisena kuukauden vanha profiilikuva, joka on Kertun sisko, selkäpuolelta kuvattuna mutta melko varmasti juuri hän.

Allu rohkaistuu.

Hän selaa alemmas, ja sieltä aukeaa kuva Niina Hurmeesta, päivänselvästi, parvekkeellaan Herttoniemenrannassa. Kuva on otettu huhtikuussa.

Allu tuijottaa sitä. Tuollako Kerttu on juuri nyt?

816 **EXT. HERTTONIEMENRANTA. NIINAN KOTITALO - PÄIVÄ**

816

Sama parveke joka näkyi kuvassa, katutasolta nähtynä.

Allu seisoo talon edessä ja katselee ylöspäin. Ikkunoissa ei näy ketään.

HETKEÄ MYÖHEMMIN: Allu katselee lasioven läpi nimiä rapun taulussa. Yksi niistä on Hurme.

Allun hymy leviää. Hän jää odottamaan.

HETKEÄ MYÖHEMMIN: Allu polttelee tupakkaa oven lähetyvillä. Yhtäkkiä se aukeaa, sisältä tulee kaksi NUORTA NAISTA toisilleen keskustellen.

Allu heittää tupakan pois ja syöksyy, ehtii juuri saada kätensä oven väliin ja livahtaa sisään rappuun.

817 INT. NIINAN KOTITALO. RAPPU - JATKUU

817

Allu saapuu ovelle jossa lukee AHONEN HURME. Hän soittaa ovikelloa. Allun sormet rummuttavat hänen reittään vasten. Hän vetää henkeä.

Lukko käy, Allu nostaa katseensa--

Oven avaa AHONEN, etunimi tuntematon, 20-vuotias nainen.

AHONEN

Niin?

Allu ei odottanut, että oven voisi avata kukaan muu kuin Niina tai Kerttu.

ALLU

Sori. Onks Niina täällä? Kerttu?

AHONEN

(tutkii Allua)

Kuka sä olet?

ALLU

Allu.

Ahonen jää kuin miettimään.

AHONEN

Ei sano mitään.

ALLU

Mä oon Kertun ystävä...

AHONEN

Ei sano sekään mitään.

ALLU

Mut mä--

Ahonen sulkee jo oven Allun nenän edestä.

Hän jää yksin rappuun, jonka valot sammuvat.

818 INT. RATIKKA - PÄIVÄ

818

Allu istuu ratikassa. Hänen edessään istuu ja seisoskelee PORUKKA NUORIA, Allun ikäisiä. Joukossa on tyttöjä ja poikia. TYTTÖ näyttää muille puhelimestaan jotain, kaikki nauravat.

POIKA

Toi näyttää ihan sulta.

Muut nauravat lisää. Kuvaa näyttänyt tyttö henkäisee loukkaantuneena ja nostaa leikillään nyrkit pystyyn, poika virnistää.

Allu tuntee itsensä ulkopuoliseksi. Hän kääntää katseensa pois nuorista ja kaivaa sitten kännykkänsä esiin.

Allu avaa *Torvis crewi* -ryhmän ja alkaa kirjoittaa viestiä.

ALLU (V.O.)

Hei torvislaiset. Sori että olin teille niin mulkku. Jos ette halua kuulla musta enää ikinä, niin en ihmettele. Mut jos kukaan teistä on missään yhteydessä Kerttuun, ja haluaa auttaa mua edes vähän, niin mä pyydän että joku kertois sille että mä aion olla tänään neljältä Rautatientorilla, Aleksis Kiven patsaalla, ja odottaa sitä siellä. Mä en keksi mitään muutakaan tapaa saada sille viestiä. Niin jos joku teistä haluaa tän viestin välittää niin kiitos. Ja anteeksi.

Allu painaa lähetä. Kännykästä kuuluu suhahdus lähteneen viestin merkiksi.

Allu laittaa puhelimen pois, vetää henkeä.

819 INT. ALLUN KOTI. ALLUN HUONE - ILTA

819

Allu istuu sängyllään, miettii mitä tekisi.

Marketta koputtaa oveen, astuu sisään odottamatta vastausta, kuten hänellä tapana on.

ALLU

Koputtaminen edelleen sallittu.

Marketta sulkee oven takanaan.

MARKETTA

Missä sä kävit tänään?

ALLU

Kävin tapaa yhtä kaveria.

MARKETTA

Voittoa?

Allu tuhahtaa--

ALLU

Se jäbä on kuollu mun silmissä.

MARKETTA

No siitä mä en ole pahoillani.

Marketta istuu sängylle Allun viereen.

MARKETTA (cont'd)

Mua hirveesti kiinnostais kuulla
miten sun kesä Torvenkylällä meni,
jos sä haluat vaan kertoa.

ALLU

No mitä sä haluat kuulla?

MARKETTA

Ihan mitä vaan.

Allu naurahtaa, pudistaa päätään.

ALLU

No siis-- olihan siinä kaikkee.
Lahja ja Svante oli ihan mahtavia,
ja Rutasenkin kanssa mä opin
elämään...

MARKETTA

Ai Pasin?

Allu nyökkää, lähes huomaamattomasti.

ALLU

Nii, mut se haluaa et sitä
kutsutaan Rutaseks.

Markettaa huvittaa.

MARKETTA

No entä oliko siellä ketään
kiinnostavaa, silleen... no,
tiiät kyllä?

ALLU

Ehkä.

Allun äänensävy kertoo äidille, että tästä ei keskustella
enempää. Marketta hymähtää.

Marketan katse vaeltaa; Allun työpöydällä lojuvat
lukiosta lähetetyt paperit, joita Allu on selvästi
selailnut.

MARKETTA

Jännittäkö sua lukio?

Allu kohauttaa olkiaan, mutta ilme on ahdistunut.

ALLU

Entä jos mä en osaa?

MARKETTA

Hyvinhän sä oot aina koulussa pärjänny.

ALLU

Eiku entä jos mä en osaa olla lukiossakaan ihmisten kaa? En mä tajua niistä mitään.

Marketta hymyilee lohduttavasti.

MARKETTA

Se kyllä helpottuu koko ajan. Varsinkin kun sä oot hauska ja älykäs tyyppi.

Allu pudistaa päätään--

ALLU

Huono läppä.

MARKETTA

Ei ollu läppä.

Marketta nappaa Allun kainaloonsa.

MARKETTA (cont'd)

Äkkiä se menee kuule. Lukio. Ja sitten tää kaikki elämäpaska vasta kunnolla alkaakin.

Allu hautaa kasvonsa äitinsä yöpaitaan, halua häntä tiukemmin.

ALLU

Äiti?

MARKETTA

No?

ALLU

Mä en tykkää ku sä sanot mua Alexandraks. Tai-- mä tiiän, et se oli isän keksimä nimi. Mut se ei vaan sovi mulle. Sori.

Marketta huokaa.

MARKETTA

Okei. En sano enää.

820 EXT. ALEKSIS KIVEN PATSAS - ILTAPÄIVÄ

820

Melankolinen kansalliskirjailija katselee valtaistuimeltaan kaupungin vilinää. Allu seisoo pensasaidan sisäpuolella, odottaa.

Katselee ympärilleen ohi meneviä ihmisiä, joista kukaan ei ole Kerttu.

Allun puhelin soi. Soittaja on Rutanen.

ALLU
(vastaa)

No?

RUTANEN (V.O.)
Näkyykö sitä?

ALLU
Ei.

RUTANEN (V.O.)
Se voi olla myöhässä vaan.

ALLU
Tiiätkö sä saiks se sen viestin?

RUTANEN (V.O.)
En... en mä tiedä.

Allu huokaa. Maailma hänen ympärillään alkaa pyöriä, ihmisiä kulkee joka suunnasta ohi, busseja saapuu, pysähtyy, lähtee, polkupyöriä, sähköpotkulautoja--

ALLU
Joo. Mitäköhän vittua mä taas aattelin, et tää vois toimia. Miks mä luulin et se haluis nähä mua? Ja mitä mä oisin sille sanonu jos se oiski tullu? Se ei ees tiedä et mä olin se, joka vahingossa sano meistä Annille.

RUTANEN (V.O.)
No sitä sun ei kannata sille ekana sanoa. Mutta jos sää jotain osaat ni puhua.

Allu sulkee silmänsä, yrittää pysäyttää maailman--

ALLU
Mä osaan puhua paskaa. Se on eri juttu. Mut en mä osaa... Tai niinku, mä oon miettiny, et voiks kaikkea mitä on tehny, ni todella pyytää anteeks? Voiks kaiken saada anteeks? Mä vähän epäilen et ei...

RUTANEN (V.O.)

Ehkä ei. Mut silti voi yrittää.

Allu avaa silmänsä. Maailma on seisahtunut. Hänen taakseen saapuu sumea hahmo, pitkät hiukset villisti auki, epävarma liikkeissään. Allu ei huomaa.

ALLU

Mä oon idiootti.

KERTTU

Joo niin oot.

Allu jähmettyy paikoilleen. Laskee puhelimen korvaltaan, kääntyy kuulemaansa ääntä kohti.

Kerttu. Katselee Allua surumielisin silmin.

Allu katsoo häntä takaisin, sanattomana, puhelin yhä kourassaan.

RUTANEN (V.O.)

(vaimeasti)

Allu, ooksää siel?

LEIKKAUS:

LOPPUTEKSTIT

KAUSI PÄÄTTY